

17. marts 2015

UPA 2015/108

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af yy 2015 om ændring af inatsisartutlov nr. 7 af 7. december 2009 om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydninger herfor (råstofloven) (Teknisk ændring og hjemmel til konfiskation i regler fastsat i medfør af inatsisartutloven) (Naalakkersuisoq for Finanser og Råstoffer)

Efter ikrafttræden af selvstyreloven er der kommet nye og omfattende sagsområder til, hvilket bla. skete med overtagelsen af råstofloven, der pr. 1. Januar 2010 fik sin egen lovgivning.

Efter lovens ikrafttræden er der flere gange kommet mindre og større ændringer, ligesom der nu er fremkommet mindre ændringsforslag fra Naalakkersuisut.

Forslaget omfatter en teknisk ændring af en angivelse i råstofloven af et navn på en dansk videnskabelig institution og en klargørelse af hjemlen i råstofloven for Naalakkersuisuts konfiskation af ulovligt udnyttede mineralske råstoffer.

Forslag har således til formål at foretage to mindre tekniske ændringer af råstofloven.

Den ene er en ændring af henvisningen i råstofloven § 2, stk. 4, til Danmarks Miljøundersøgelser (DMU). Henvisningen ændres til institutionens nye navn, Center for Miljø og Energi (DCE).

Den anden er en ændring af bestemmelsen i råstoflovens § 97, stk. 1. Med ændringen giver bestemmelsen Naalakkersuisut hjemmel til at foretage konfiskation af mineralske råstoffer, der er indsamlet, brudt eller udnyttet uden tilladelse i strid med loven eller i strid med vilkår fastsat i en tilladelse eller en godkendelse eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, og da dette er en opstramning af loven, kan vi fra Siumut kun udtrykke vores fulde tilfredshed hermed.

Fra Siumut har vi tidligere klart og tydeligt gjort opmærksom på, at vi må påregne, at der ved ændringer af loven om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydninger herfor (råstofloven), vil kunne ske naturlige justeringer og ændringer i en fortsat og fremadrettet udvikling, fordi de forhold som er gældende i samfundet, til enhver tid vil have en naturlig afsmittende effekt på lovgivningen, der skal kunne tilpasses disse krav.

Idet Siumut bakker fuldt op omkring denne lovændring, skal vi til slut blot bemærke, at vi til trods herfor vil indstille forslaget til Råstofudvalgets videre bearbejdning for at sikre den mest optimale behandling af sagen.

Anders Olsen
Siumut